

Reportáž

Za tradicí venkova

STRÁVIT PÁR HODIN PŘI FOCENÍ ZAHRADY PRO REPORTÁŽ JE PRO MĚ ODMĚNOU. HORŠÍ CHVÍLE POTOM NASTÁVAJÍ V REDAKCI, KDYŽ MÁM ZE STOVEK POŘÍZENÝCH OBRÁZKŮ VYBRAT TĚCH PÁR, KTERÉ SE OBJEVÍ V ČASOPISU. DÁM PŘEDNOST CELKOVÝM ZÁBĚRŮM, KTERÉ ČTENÁŘŮM ZPROSTŘEDKIJÍ PŘEDSTAVU O USPOŘÁDÁNÍ ZAHRADY, NEBO RADĚJI LÍBIVÝM A MILÝM DETAILŮM, KTERÉ VYTVÁŘEJÍ ATMOSFÉRU? SELEKCE OBRÁZKŮ POŘÍZENÝCH NA ZAHRADE MANŽELŮ KOLKOVÝCH VE VIŠŇOVÉ NA JINDŘICHOHRADECKU BYLA O TO KOMPLIKOVANĚJŠÍ, ŽE OBA JSOU PROFESÍ PROJEKTANTI.

Průčelí hospodářského stavení se na jihu Čech neobejde bez předzahrádky a portálu s masivními dřevěnými vraty. Oplocení předzahrádky je nové, vytvořené z ručně opracovaných planěk, renovací prošel i portál. Petlice je ale původní, tak, jak ji před desítkami let vykoval možná místní mistr kovář

Text a foto Michal Babor

A bychom byli přesnější – Petr je stavební architekt, Jana zase rozumí zahradám. Není to ideální spojení? Oba mají navíc blízko k venkovskému prostředí a při své práci cítí pravidlo, že styl musí odpovídat duchu místa. Když proto před asi deseti lety stáli před rozhodnutím, jak se vyrovnat s rekonstrukcí malého venkovského statečku, který skoro půlstoletí bez údržby vzdoroval počasí a plevelům, věděli přesně, že se musejí co nejvíce přiblížit době, kdy se tady pilně hospodařilo a spokojeně bydlelo. Do stavení i do úprav jeho okolí se sice muselo zasahovat poměrně razantně a původní majitelé by se možná divili, kam zmizela stará stodola a proč místo krav a koní v maštali hlučí počítače, ale toho, kdo ctí

přirozenou architekturu venkova, výsledek náročné rekonstrukce neurazí. Pokud se v rámci Vikendu otevřených zahrad nebo kdykoli jindy po domluvě ke Kolkovým vypravíte, přivítá vás malá milá předzahrádka před klasickým štítem venkovského stavení. Určitě tady dříve hospodyně pěstovala květiny do vázy, dnes se o dřevěné plaňky opírají trvalky, které si tu žijí vlastním životem. Nahlédnete-li za dřevěná vrata, otevře se před vámi prostor hospodářského dvora. Jeho funkce se sice změnila, ale plastový zahradní nábytek, trámkovou pergolu nebo bazén byste tu hledali marně. Přibyla jen spousta květin a koberec z trávníku, který má do angličtana daleko – nikomu tady nevádí sedmikráska a pampelišky! Než se stačíme rozhlédnout a zachytit všechny detaily, vede nás Jana za další dřevěná vrata – do sadu. Vysokomenné původní odrůdy zatím rostou a nabývají na krásu i na objemu, ale už teď nesou ovoce. Postupně přibývají i zvýšené záhony a zapojuje se i volný živý plot uzavírající prostor sadu směrem k sousedovi. Zadní plaňková branka vede už za humna, do polí a luk. Tak rychle zpátky do zahrady, kde to žije barvami, bzukotem včel a třepotáním motýlích křídel...

Na obytnou část stavení v levé části navazuje prostor bývalých chlévů a stájí, které Kolkovi přeměnili na architektonický ateliér. Trvalky na dvoře si žijí částečně svým životem, samy se přesévají a cestují, a tak není nikdy moc jisté, kde zrovna vyroste divizna a kde se ve spárách mezi kameny uchytí rozchodníky

Tak, jak to bývalo na venkově obvyklé, skladoval se hnůj přímo před chlévy a jednou za čas se vyvážel na pole.

Na místě hnojiště je dnes zvýšený záhon, kde si v tenké vrstvě půdy lebedí nízké trvalky a skalničky. V přední části se zápraží rozšiřuje na malou terasu s posezením

Býval to špýchar, dnes se za jeho téměř nezměněným pláštěm skrývá multifunkční prostor – dílna, výhledově ubytování pro hosty, dřevník a sušárna bylinek. Jana si tu své poklady ze zahrady a louky pečlivě třídí do snopečků a zavěšuje je do suchého prostoru pod střešou, v zimě z nich vyrábí dekorace a vaří voňavé čaje. Ve spárách kamenného chodníčku podél špýcharu roste „plevel“ – macešky, sedmikrásky, heřmánek, kapradí... Opravdu je to plevel?

Semínko sem možná kdysi zanesli ptáci, z drobného proutku bezinky je dnes statný a krásný strom, který v době naší návštěvy právě měnil květy za zelené plody. Z čerstvých květů šťáva a kosmatice, z usušených léčivý čaj, z plodů zase víno nebo likér – a co zbyde, přijde vhod ptákům. Bezinka by neměla chybět v žádné zahradě, natož pak v přírodě!

Na místě někdejší stodoly je dnes štěpnice, sad vysázení ze zákrsků a doplněný drobným ovocem. Je malý, ale už nese své plody! Z přebytečného kamene jsou vyskládané suché zídky, v nichž se daří drobným prospěšným živočichům

Pohled tam a zase ven – vrata oddělující hospodářský dvůr od sadu a zeleninové zahrady zdobí obrovský trs denivek. Ty tu vydržely skoro 50 let po původních majitelích a dnes jsou různě rozrostlé a rozsázené po celé zahradě

Jana Kolková DiS.

Spolu se svým manželem Ing. arch. Petrem Kolkou v ateliéru Alterstudio projektují stavby a zakládají zahrady. Jejich vlastní zahrada ve Višňové u Kardašovy Řečice dnes nese označení Ukázková přírodní zahrada a navštívit ji můžete po předchozí dohodě na telefonu 777 787 939.

www.alterstudio.cz

Sad uzavřený volně rostoucím živým plotem z původních keřů doplňuje i zeleninová zahrádka. Zvýšené záhony jsou jedním z opatření proti slimákům, časem se jejich počet ještě zvýší

